

Posudek konzultanta

Diplomová práce Miroslavy Štípkové *Sémiotická konstrukce mediálního obrazu Československého rozhlasu a její funkce jako součásti vysílání ve vypjatých okamžicích dějin (květen 1945, srpen 1968, listopad 1989)* zpracovává téma, které je intuitivně zřejmé, ale soustavné analýze zatím podrobena nebylo. Československý (Český) rozhlas se stal sociální institucí, která tradičně funguje v našich dějinách a má potenciál podobně být součástí i budoucích dějin. Autorka se pokusila sémiotickou analýzou zjistit, které charakteristické rysy konstruují tuto institucionalizaci a její fungování.

Na práci je třeba ocenit poctivost, se kterou autorka téma zpracovala, a altruismus, který v práci projevila. Soudím, že se jí podařilo shromáždit všechna relevantní vyjádření k dějinám rozhlasu v letech 1945, 1968 a 1989 a že přepsala všechny dostupné nahrávky, které dosud přepsány nebyly. Učinila tak v notaci konverzační analýzy, takže prepisy jsou obecně použitelné pro další výzkum (viz 2. díl práce, 212 s.).

Vlastní práce má přehledné členění: první kapitola shrnuje dějinné události, druhá teoretická východiska, třetí konstruování reality, čtvrtá klasifikaci znaků, pátá mýtus o rozhlasovém vysílání. Autorka se plně a detailně opírá o teorii konstrukce sociální reality Bergera a Luckmanna a tuto teorii důsledně aplikuje. Také klasifikace znaků je na jejich teorii založena. K charakteristickým rysům práce patří plné respektování sekundární literatury a důsledné uplatňování teoretických rámců a termínů takto získaných. Autorka tato řešení upřednostňuje před vlastními, i když k jejich formulování má dostatek podkladů.

Práce je velmi pečlivě zpracována, formulačních chyb je málo, byla provedena poměrně úspěšná korektura, práce má francouzské Resumé. Empirická data v ní uvedená jsou velmi spolehlivá.

Autorce se tedy podařilo popsat fungování rozhlasu v uvedených časových periodách a odhalit znaky a znakové systémy, které pomohly habitualizovat, objektivizovat a institucionalizovat rozhlas v roli, která se v krizových situacích našich dějin vždy objevuje. V pečlivém doložení těchto rolí je hlavní přínos práce.

Závěr: soudím, že práce splňuje požadavky kladené na práci diplomovou pro shromážděná empirická data i pro úplnost metodologickou i analytickou. Vykonaná intelektuální práce umožňovala zformulovat velmi odvážné závěry, avšak autorka se spokojila s pozitivními zjištěními. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat v intervalu výborně – velmi dobře.